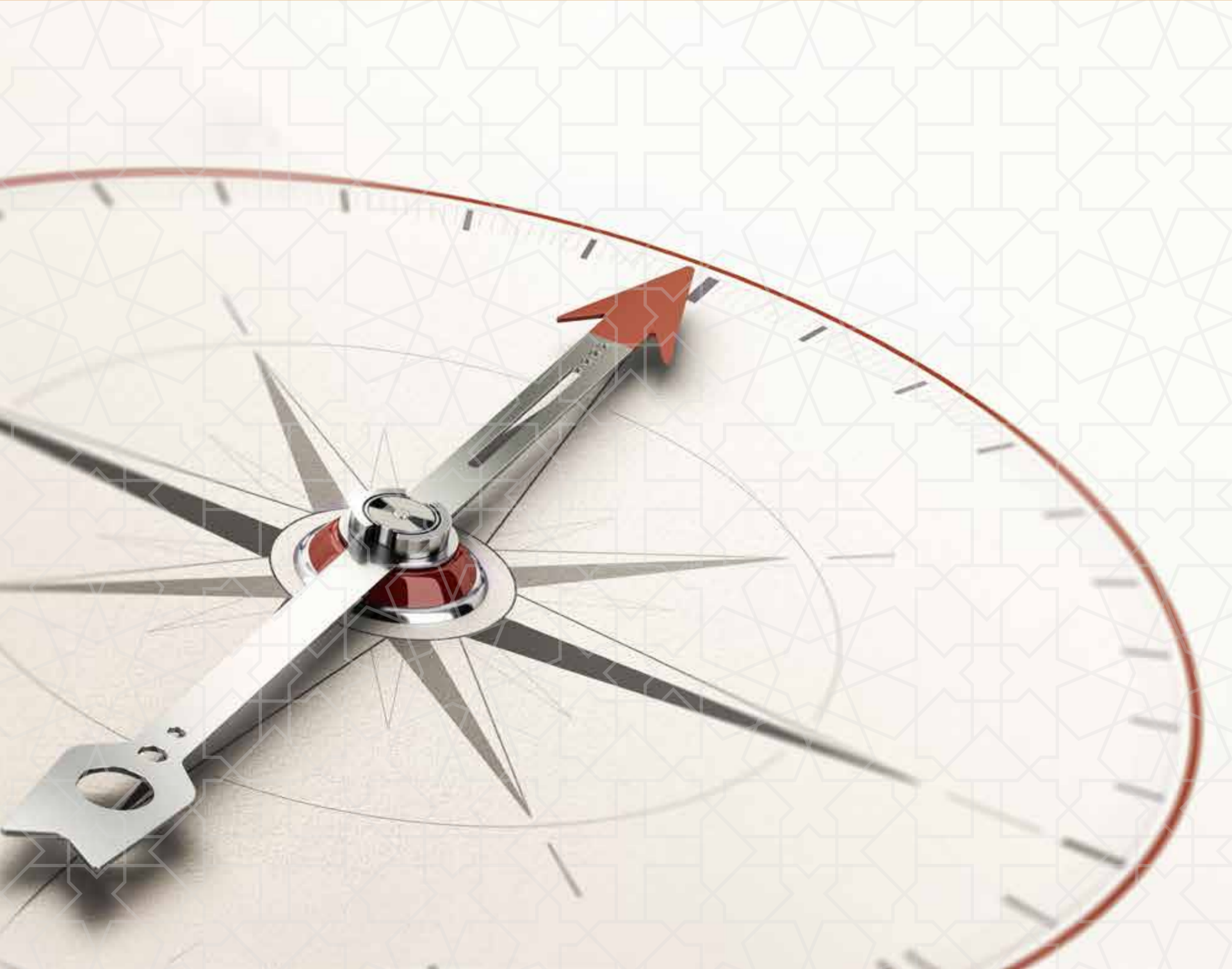

NEW MUSLIM
ACADEMY

Mga Pamantayan ng Pag-uugali at Moralidad sa Islam:

Isang Praktikal na Gabay para sa mga Bagong Muslim

Ang pagyakap sa Islam ay isang paglalakbay na nagsisimula sa pagpapahayag ng pananampalataya, ngunit tunay itong nag-uugat sa paglinang ng pagkatao ng isang tao. Bagama't ang mga panlabas na gawain ng pagsamba — tulad ng itinakdang ritwal na panalangin (Salah), ang pag-aayuno, at ang obligadong kawanggawa — ang bumubuo sa mga pangunahing gawain ng pananampalataya, ang espirituwal na istruktura ng isang mananampalataya ay pinagsasama-sama ng lakas ng kanilang moralidad — ang malalim na nakaugat na mga disposisyon ng kaluluwa na umaakay sa isang tao na kusang kumilos nang may kabutihan at palagian.

Binuod ng Sugo (ﷺ) ang kanyang buong misyon sa pagsasabing siya ay isinugo lamang upang maging ganap na marangal ang pagkatao. Ipinahihiwatig nito na ang pangunahing layunin ng patnubay na ibinigay ng Allah ay ang lumikha ng mga indibidwal na hindi lamang taimtim sa kanilang mga ritwal kundi maging huwaran din sa kanilang pakikitungo sa iba. Para sa isang bagong Muslim, ang pagharap sa pagbabagong ito ay maaaring maging napakahirap. Natututo ka ng mga bagong salita sa isang wikang banyaga, mga bagong galaw at postura para sa Salah, at isang bagong kalendaryo. Gayunpaman, ang pinakamalaking pagbabago ay kadalasang nangyayari sa paraan ng iyong pakikipag-usap sa Allah o pagsasalita tungkol sa Kanya, sa paraan ng iyong pakikipag-usap sa iyong mga magulang, kung paano mo pinangangasiwaan ang isang transaksyon sa negosyo, o kung paano ka tumutugon sa isang imoral na gawain ng iba.

Ang Islamikong pamantayan ng pag-uugali ay hindi isang hiwalay na sangay ng buhay. Ang mga ito ay hindi mapaghihiwalay na nauugnay sa kaisahan ng Allah. Kapag napagtanto ng isang mananampalataya na ang Allah ay laging nagmamasid at ang bawat gawain ay naitala, ang kanilang pag-uugali ay likas na lumilipat patungo sa kahusayan. Ang estadong ito ng espirituwal na kamalayan ay ang pinakamataas na anyo ng pagpapahayag ng relihiyon at nangangahulugan ng pagsamba sa Allah na parang Siya ay iyong nakikita, dahil kahit hindi mo nakikita ang Allah, tiyak na nakikita ka Niya. Sinabi ng Allah:

“Magpatawad, ipaglaban ang tama, at lumayo sa mga mangmang. (Quran, 7:199)

Ang pag-uugali ay kadalasang nasusubok sa mga sandali ng kahirapan. Madaling maging mabait kapag ang iba ay mabait sa iyo, ngunit ang tunay na pagsubok sa iyong pagkatao ay kung paano mo tinatrato ang mga mahirap o ang mga sumasalungat sa iyong bagong landas. Para sa maraming bagong Muslim, ito ay makikita sa mga relasyon sa mga miyembro ng pamilya na maaaring hindi nakakaintindi o sumusuporta sa kanilang pinili. Ang pagpapanatili ng ugnayan ng kamag-anak, pagpapakita ng pasensya, at pagtugon ng may kahinahunan ay hindi lamang mga payong panlipunan. Ang mga ito ay mga banal na kautusan.

Ang Sugo ng Allah bilang Pangunahing Halimbawa

Hindi tunay na mauunawaan ng isang tao ang moralidad ng Islam ng hindi pinag-aaralan ang buhay ng Sugo (ﷺ). Inilarawan ng kanyang maybahay ang kanyang pagkatao bilang isang manipestasyon ng Qur'an. Ang bawat kabutihang ipinag-uutos sa banal na kasulatan ay makikita sa kanyang mga gawain. Kilala siya bilang Mapagkakatiwalaan bago pa man siya nakatanggap ng rebelasyon at iyon ang naging kanyang reputasyon. Ipinapakita nito sa atin na ang mabuting pag-uugali ang pundasyon kung saan itinatatag ang espirituwal na pamumuno. Ngunit ang mabuting pag-uugali ay hindi nasasakop ng mga nasa pamumuno, bagkus ito ay dapat na maging pundasyon ng bawat mananampalataya.

Ang buhay ng Sugo ay minarkahan na isang pambihirang kabaitan. Dinadalaw niya ang mga maysakit, kahit na ang mga sumusunod sa ibang relihiyon. Magbibigay siya ng oras at makikinig sa mga alalahanin ng mga pinaka-pinaghihiwalay na miyembro ng lipunan. Sa isang mundong kadalasang pinahahalagahan ang kapangyarihan at pangingibabaw, inuuna ng mga sumusunod kay Propeta Muhammad ﷺ ang pagiging mapagpakumbaba at paglilingkod. Ang pagiging mapagpakumbaba ay hindi tungkol sa pagiging mahina. Ito ay tungkol sa pagkilala na ang bawat biyaya ay nagmumula sa Allah at walang sinumang tao ang likas na nakahihigit sa iba maliban sa pamamagitan ng kabanalan.

Kadalasang nakikita ng mga Muslim ang kanilang mga sarili na naghahanap ng isang komunidad. Sa paghahanap na ito, mahalagang tandaan na ang pinakamabuting mga tao ay ang mga may pinakamabuting pag-uugali.

“Katiyakan, mayroon para sa inyo sa [katauhan ng] Sugo ng Allah ang isang mahusay na halimbawa para sa sinumang umaasa sa [pakikipagtipan sa] Allah at sa Huling Araw, at [na] sa tuwina ay nag-aalaala sa Allah.” (Qur'an - 33:21)

Makatotohanan at Katapatan

Ang kabutihan ng pagiging makatotohanan ang pundasyon ng pagkakakilanlan ng isang Muslim. Ito ay higit pa sa simpleng pag-iwas sa mga kasinungalingan. Saklaw nito ang katapatan sa mga layunin ng isang tao at ang pagkakaraparepareho sa pagitan ng panloob na kalagayan at panlabas na anyo. Sa isang mundo kung saan ang mga tao ay madalas na naghahangad ng perpektong imahe para sa iba, ang Islam ay nananawagan para sa pagbabalik sa likas na pagkatao.

Ang pagiging matapat ay nangangahulugan ng pagiging tapat sa iyong sarili at sa Allah tungkol sa iyong mga pinagdadaanan. Bilang isang bagong Muslim, maaari kang maharap sa mga sandali ng pagdududa o kahirapan sa pagsasagawa ng ilang aspeto ng pananampalataya. Sa halip na itago ang mga damdaming ito o magpanggap na isang taong hindi ikaw, ang katapatan nag-uutos sa iyo na humingi ng tulong mula sa mga kwalipikadong guro at kilalanin ang iyong kahinaan. Ang katapatan na ito ang nagbibigay-daan para sa tunay na pag-unlad.

Sa iyong pang-araw-araw na pakikitungo, ang katapatan ay makikita sa pagiging mapagkakatiwalaan. Kung ikaw ay mangangako, tutuparin mo ito. Kung pinagkatiwalaan ka ng isang gawain sa trabaho, gagawin mo ito sa abot ng iyong makakaya. Ang pagiging maaasahang ito ang iyong nagiging paanyaya sa iba na makita ang kagandahan ng Islam. Maaaring makalimutan ng mga tao ang iyong sinabi tungkol sa iyong pananampalataya, ngunit hindi nila kailanman malilimutan kung paano mo sila pinakitunguhan o kung ikaw ba ay isang taong kanilang mapagkakatiwalaan.

Ang tsismis at paninirang-puri ay itinuturing na matinding paglabag sa pamantayan ng Islamikong pag-uugali dahil sinisira nito ang tiwala at kayarian ng isang komunidad. Ang pagprotekta sa reputasyon ng iba habang wala sila ay tanda ng isang matatag na puso. Ang dila ay isang maliit na organo, ngunit ang epekto nito ay maaaring maging napakalaki. Ang pagpigil sa ating sinasabi at sa ating pinakikinggan ay kadalasang mas mahirap kaysa sa mga pisikal na gawain ng pagsamba. Tinuturuan tayong magsabi ng mabuti o manahimik kung tunay tayong naniniwala sa Allah at sa Huling Araw.

Pagtitiyaga at Pagtitiis

Ang konsepto ng pagtitiyaga ay madalas na nauunawaan bilang pasibong pagtitiis. Sa katotohanan, ito ay isang maagap at puno ng siglang estado ng isang matatag na puso. Ito ang kakayahang manatiling matatag sa iyong mga pinahahalagahan kapag ang mga bagay ay nagiging mahirap. Para sa isang nagbalik-loob, kinakailangan ang matiyagang pagtitiyaga sa bawat pagkakataon. Kailangan mo ito kapag nag-aaral ka ng wikang Arabe, kapag pinupuna ng mga miyembro ng pamilya ang iyong mga pinili, at sa iyong sarili habang unti-unti mong tinutupad ang mga bagong gawi at tradisyon.

Bihirang mahaba ang mga pagbabago. May mga araw na makakaramdam ka ng mataas na antas ng espirituwal na koneksyon at mga araw na makakaramdam ka ng pagkaputol ng koneksyon. Ang pagtitiyaga ay nangangahulugan ng patuloy na pagpapakita ng iyong mga panalangin at mga pangako kahit na ang unang pananabik ay nawala na. Ito ang matatag na apoy na nananatili sa kabila ng kumukurap-kurap na kislap.

Ang pagtitiis ay kasama ng pagtitiyaga. Ito ang katangian ng pananatiling kalmado at mahinahon kapag napukaw ang galit. Kapag ang mga tao ay nagpakita ng mga kamangmangan tungkol sa Islam o nagtatanong sa iyong mga motibo, ang pagtugon ng may pagtitiis ay pumipigil sa paglala ng sitwasyon. Nagbibigay-daan ito sa iyo na mapanatili ang iyong dignidad habang maaaring magbubukas ng pinto para sa iba na matuto. Ang awa ang karaniwang kalagayan ng mananampalataya, at ang pagtitiis ang kasangkapan na nagpapanatiling buhay ang awa sa harap ng galit.

“O Aking anak, ikaw ay magtatag [nang taimtim at wastong pagsasagawa] ng pagdarasal at ipag-utos mo ang kabutihan, at ipagbawal mo ang kasamaan, at maging matiisin ka sa anumang [hirap ng pagsubok na] iyong sasapitin. Katotohanan, [lahat ng] iyan ay mahahalagang kautusan [na nangangailangan] ng katatagan.” (Qur’an - 31:17)

Kahusayan sa mga Ugnayang Panlipunan

Malaki ang pagbibigay-diin ng Islam sa mga karapatan ng iba, nagsisimula sa mga magulang. Ang isang karaniwang pakikibaka para sa mga bagong Muslim ay ang pakikipag-ugnayan sa mga magulang na hindi nila kapareho ng pananampalataya. Malinaw ang utos ng Qur'an: kahit na pilitin ka ng iyong mga magulang na iwanan ang iyong pananampalataya, ay dapat mo pa rin silang tratuhin nang may kabaitan at igalang. Hindi mo sila dapat sundin sa mga bagay na sumasalungat sa mga kautusan ng Allah, bagkus dapat mo pa rin silang pagsilbihan, kausapin sila ng mahinahon, at tustusan sila kung sila ay nangangailangan.

Ang iyong pag-uugali sa tahanan ang tunay na repleksyon ng iyong pananampalataya. Kung ang iyong pagbabalik-loob ay nagpapabuti sa iyo, nagpapatiyaga, at nagpapamahala sa iyong pamilyang hindi Muslim, ay tinutupad mo ang pamantayan ng pag-uugali sa Islam. Sa kabaligtaran, kung ginagawa ka nitong arogante o lumalayo sa iba, mali ang iyong paglalarawan sa mensahe. Ang kahusayan ay dapat makita sa paraan ng paghuhugas mo ng pinggan, sa paraan ng pakikinig mo sa mga kwento ng iyong ina, at sa paraan ng pagbibigay mo ng suporta sa panahon ng mga krisis sa pamilya.

Kahusayan sa mga Ugnayang Panlipunan

Ang mga kapitbahay ay may natatanging katayuan sa Islam. Binanggit ng Sugo (ﷺ) na siya ay labis na tinuruan tungkol sa mga karapatan ng mga kapitbahay sa pamamagitan ng rebelasyon na para bang ang mga kapitbahay ay halos kadugon. Ito ay naaangkop sa lahat ng kapitbahay, anuman ang kanilang relihiyong pinagmulan. Ang maliliit na gawaing kabutihan — tulad ng pagbabahagi ng pagkain, pagbisita sa kanila kapag sila ay may sakit, o simpleng pagbibigay ng mainit na pagbati — ay mga pangunahing aspeto ng moralidad ng Islam.

Sa mas malawak na komunidad, ang Muslim ay tinatawag upang maging pinagmumulan ng kapakinabangan. Maging sa pamamagitan ng pagboboluntaryo, propesyonal na integridad, o pangangalaga sa kapaligiran, ang iyong presensya sa mundo ay dapat na mag-iwan dito nang mas mabuti kaysa ng ito ay iyong natagpuan. Ang habag ay umaabot maging sa mga hayop at sa kalikasan ng mundo, dahil ang bawat nabubuhay na bagay ay may mga karapatan sa atin na pananagutin.

“Katotohanan, ang Allah ay nag-uutos ng katanungan at mabuting asal at pagbibigay [ng tulong at pagmamalasakit] sa mga kamag-anak at nagbabawal ng kahalayan at masamang asal at pang-aapi. Kayo ay Kanyang pinagpapayuhan upang sakali kayo ay mapaalalahanan.” (Qur’an - 16:90)

Kahinhinan at ang Panloob na Saklaw

Ang kahinhinan ay kadalasang sakop lamang sa mga tuntunin sa pananamit, ngunit ito ay pangunahing isang kalagayan ng puso. Ito ay isang pakiramdam ng kahihyan sa harap ng Allah na pumipigil sa isang tao na gumawa ng isang bagay na hindi Niya kaluguran. Ito rin ay isang uri ng paggalang sa sarili. Kapag mayroon kang kahihyan, pinapanatili mo ang iyong sarili sa isang mas mataas na pamantayan dahil kinikilala mo ang likas na dignidad ng kaluluwa ng tao.

Ang kahinhinan na ito ay nakakaimpluwensya sa kung paano ka nagsasalita, kung paano mo dinadala ang iyong sarili, at kung paano ka nakikipag-ugnayan sa iba. Hinihikayat nito ang pagtuon sa panloob kaysa sa panlabas. Sa isang kulturang nahuhumaling sa pagpapalaganap ng sarili at pisikal na anyo, ang pagbibigay-diin ng Islam sa kahinhinan ay nagbibigay ng isang mapagpalayang alternatibo. Pinapayagan ka nitong pahalagahan dahil sa iyong ugali at iyong talino sa halip na sa iyong kayabangan o sa iyong magandang anyo.

Ang pagpapakumbaba ang panlunas sa pagmamataas. Ang pagmamataas ay isang hadlang na pumipigil sa isang tao na makapasok sa Paraiso. Ang isang bagong Muslim ay dapat mag-ingat na huwag mahulog sa 'pagbabalik-loob na may pagmamataas,' kung saan ang isa ay nakakaramdam na nakahihigit sa mga ipinanganak sa pananampalataya o sa mga hindi pa nakakatuklas ng landas. Tayong lahat ay mga manlalakbay, at anumang gabay na mayroon tayo ay isang kaloob mula sa Allah, hindi bunga ng ating sariling katalinuhan.

Ang pagpapatawad ay isa pang mahalagang panloob na katangian. Ang pagkimkim ng sama ng loob ay nagpapabigat sa puso at humahadlang sa espirituwal na pag-unlad. Ang pagkatutong bitawan ang isang masakit na nakaraan at patawarin ang mga nagkasala sa iyo ay isang gawaing paglilinis. Tulad ng pag-asa natin sa kapatawaran ng Allah para sa ating maraming pagkukulang, dapat din tayong maging handa na ibigay ang parehong biyaya sa Kanyang nilikha.

Paglalakbay sa mga Modernong Problema

Ang pamumuhay bilang isang Muslim sa isang sekular o hindi Muslim na lipunang mayorya ay nagpapakita ng mga natatanging pagsubok sa pamantayan ng pag-uugali. Maaari kang maharap sa mga sitwasyon kung saan ang karaniwang gawain sa iyong propesyon o lipunan ay sumasalungat sa mga Islamikong kahalagahan. Halimbawa, ang mga pamantayan sa pag-uugali sa negosyo ay maaaring unahin ang kita kaysa sa katapatan, o ang mga pamantayan sa lipunan ay maaaring maghikayat ng pag-uugali na nakakaapekto sa iyong kahinhinan.

Sa mga sandaling ito, ang iyong panloob na saklaw – ang iyong kamalayan sa Allah – ang iyong gabay. Ang kamalayan sa Allah na lumilikha ng kalasag sa pagitan ng iyong sarili at ng pagkasuklam ng Allah. Ito ang pagiging maingat ng isang taong naglalakad sa isang matinik na landas, maingat na pumipili kung saan hahakbang upang maiwasan na mapahamak.

Kapag nahaharap sa isang mahirap na desisyon, tanungin ang iyong sarili kung aling landas ang naglalapit sa iyo sa Allah at aling landas ang nagpapanatili ng iyong integridad. Ang paghingi ng payo mula sa mga taong may kaalaman at matuwid ay maaaring magbigay ng kalinawan.

Ang pagiging balanse ang susi. Inilalarawan ang Islam bilang ang 'gitnang daan.' Iniiwasan nito ang mga sukduhan ng legalismo na kulang sa lakas at ispiritwalidad na kulang sa istruktura at disiplina. Ang balanseng ito ay nagbibigay-daan sa iyo upang maging isang ganap na gumaganang miyembro ng lipunan habang nananatiling matatag na nakaugat sa iyong pananampalataya. Maaari kang maging isang mahusay na mag-aaral, isang produktibong empleyado, at isang dedikadong miyembro ng pamilya, habang itinataguyod ang wastong mga pamantayan ng Qur'an.

Ang Landas sa Tuloy-Tuloy na Pag-unlad

Ang pag-unlad ng pagkatao ay isang panghabambuhay na proseso. Hindi ito isang bagay na nakakamit sa isang iglap lamang sa pamamagitan ng pagsasabi ng pahayag ng pananampalataya. Magkakaroon ng mga balakid. Maaari kang magalit, maaaring hindi ka maging tapat sa sandali ng kahinaan, o maaaring hindi ka maging mapagbigay hangga't maaari. Ang kagandahan ng Islam ay ang pinto ng pagsisisi at pagtubos ay laging bukas.

Hindi inaasahan ng Allah ang pagiging perpekto mula sa atin; inaasahan Niya ang dalisay na layunin at tapat na pagsisikap. Kapag ikaw ay natisod, aminin ang pagkakamali, humingi ng tawad sa Kanya, magbago kung ang iba ay nasaktan, at magpasiyang gumawa ng mas mabuti sa susunod. Ang hanay na ito ng pagmumuni-muni at pagpapabuti ng sarili ang siyang nagpapadalisay sa puso. Ang layunin ay ang humarap sa Allah nang may malinis at dalisay na puso.

Ang pagiging tuloy-tuloy sa maliliit na gawain ay mas minamahal ng Allah kaysa sa isang malaking pagsisikap na panandalian lamang. Pumili ng isang katangiang moral na nais mong pagbutihin — marahil ay ang pagiging mas matiyaga sa iyong mga kamag-anak o pagiging mas mahinhin sa iyong pampublikong buhay — at ituon ito hanggang sa maging isang kagawian. Sa paglipas ng panahon, ang maliliit na pagbabagong ito ay magpapabago sa iyong buong pagkatao.

Habang lumalago ang iyong pananampalataya, lalalim ang iyong pag-unawa sa pamantayan ng pag-uugali. Magsisimula mong makita na ang bawat pakikipag-ugnayan ay isang pagkakataon upang sambahin ang Allah. Ngumingiti ka man sa isang estranghero, namumulot ng basura sa kalye, o ipinagtatanggol ang isang taong inaabuso, ay isinasabuhay mo ang pamantayan ng pag-uugali sa Islam. Ito ang praktikal na gabay para sa bagong Muslim: mamuhay nang may pusong nakatuon sa iyong Lumikha at kamay na nakaunat sa paglilingkod sa Kanyang nilikha.

“At yaong mga nagpunyagi [o nakipaglaban] para sa Amin-katiyakan, sila ay Aming papatnubayan tungo sa Aming mga Landas. At katotohanan, ang Allah ay nasa [panig ng] mga mapaggawa ng kabutihan.” (Qur'an - 29:69)

 NewMuslimPH

 newmuslimph

 newmuslimPH

www.newmuslimacademy.ph